

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

เรื่องที่ ๒/๒๕๖๙

กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด

นายขอไข่ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแห่งหนึ่ง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด

ข้อเท็จจริง นายขอไข่ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแห่งหนึ่ง ถูกศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเป็นเวลา ๑ ปี ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายขอไข่ได้เข้าซื้อรถยนต์ แล้วภายหลังได้นำรถยนต์ คันดังกล่าวไปขาย ให้กับบุคคลภายนอก เพื่อนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว ผู้เสียหายได้แจ้งความดำเนินคดี ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี จำเลย รับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน และให้คืนรถยนต์หรือใช้ราคาเป็นเงิน ๘๕๒,๐๐๐ บาท ต่อมานายขอไข่อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ให้แก้ลงโทษเป็นจำคุก ๑ ปี นอกนั้นคงเดิมคดีถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ บัญญัติไว้ว่า...“การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำความผิดอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ฐาน กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด

มติ ลงโทษปลดออก

ข้อสังเกต : นอกจากนี้ ยังทำให้ขาดคุณสมบัติการเป็นข้าราชการครู ฯ ตามมาตรา ๓๐ (๑๐)

หมายเหตุ: อ้างอิงจากหนังสือ รวมตัวอย่างความผิดทางวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์และการหารือข้อกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๔๙)

กลุ่มกฎหมายและคดี